

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54 int.2036
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.284/.X. 2012
privind soluționarea contestației depusă de

SC .X. – .X. SA

din municipiul .X., înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.906704/02.05.2012

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr..X./26.04.2012, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/02.05.2012, asupra contestației formulate de **SC .X. – .X. SA** din municipiul X, str.X nr.X, judetul X, J38/X/1991, CUI.X.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală nr.F-.X./31.01.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Activitatea de Inspecție Fiscală în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F-.X./31.01.2012 și privește suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată**
- **.X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

cu modificarile și completările ulterioare, în raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv **24.02.2012**, potrivit stampilei cu număr de intrare aplicată de societate pe adresa nr..X./16.02.2012, de transmitere de către organele de inspecție fiscală a actelor fiscale contestate și data depunerii contestației la Oficiul Postal .X., respectiv **23.03.2012**, conform ștampilei aplicată de această instituție pe plicul cu care a fost expediată contestația, aflată în original la dosarul contestației.

Deși **SC .X. – .X. SA** contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-.X./31.01.2012, respectiv suma de .X. lei reprezentând TVA și suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente TVA, organele de soluționare a contestației se vor investi asupra întregului quantum al obligațiilor fiscale stabilite suplimentar de plată, având în vedere că baza impozabilă aferentă a fost stabilită eronat, contestarea sesizând și contestând acest fapt, iar baza de impozitare nu poate fi contestată decât împreună cu obligațiile fiscale aferente.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației **SC .X. – .X. SA** figurând la poziția nr.X din anexa nr.2 la OPANAF nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra contestației formulate.

I. Prin contestația formulată, SC .X. – .X. SA contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-MC .X./31.01.2012 pentru TVA stabilită suplimentar în suma de .X. lei și majorări calculate în suma de .X. lei, debit stabilit cu privire la relațiile comerciale desfășurate în perioada 01.07.2006 – 05.12.2006 cu SC .X. SA și SC .X. SRL, în calitate de persoane afiliate și a bazei de impunere stabilită suplimentar de .X. lei pentru TVA și solicită admiterea în totalitate a contestației și pe cale de consecință desființarea obligațiilor fiscale suplimentare menționate mai sus și emiterea unei noi decizii de impunere cu o nouă bază de impunere corespunzătoare, pentru sumele necontestate, motivând următoarele:

Raportul de inspecție fiscală din data de 31.01.2012 și Decizia de impunere nr.F-.X./31.01.2012 au fost încheiate urmare a reverificării dispuse prin

Decizia nr.75/26.02.2010 a Directiei Generale de Solutionare a Contestatiilor prin care s-a dispus desfiintarea partiala a Deciziei de impunere nr..X./31.07.2009 pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei si majorari aferente in suma de .X. lei si a privit tranzactiile desfasurate in perioada 01.07.2006 – 05.12.2006 cu SC .X. SA si SC .X. SRL, in calitate de persoane afiliate.

Contestatoarea arata ca reverificarea a fost efectuata pe “*fondul criticilor aduse de Directia generala de solutionare a contestatiilor in sensul ca:*

- Faptul ca societatea a vandut produse finite la un pret mai mic decat costul de productie nu este suficient pentru neacceptarea la deducere a taxei pe valoarea adaugata a materiilor prime achizitionate si folosite in procesul de productie pentru obtinerea produsului finit;

- Organul de inspectie fiscala a procedat la estimarea bazei de impunere prin ajustarea din punct de vedere fiscal a valorii materiilor prime, materialelor, etc. achizitionate de societate pana la nivelul veniturilor obtinute de societate din livrarile catre SC X SA .X. si SC .X. SRL sub valoarea costului de productie, fara a preciza in RIF situatia prevazuta de lege care a condus la estimarea valorii materiilor prime neincluse in costul de productie al produselor finite, iar in decizia de impunere nr..X./31.07.2009 se precizeaza ca suma de .X. lei a fost obtinuta ca diferenta dintre taxa pe valoarea adaugata colectata (mai mica), la vanzarea marfurilor si taxa pe valoarea adaugata (mai mare) la cumpararea materiilor prime, materialelor consumabile, etc., care intra in structura costului de productie al acestora. In aceste conditii exista contradictie intre constatarile raportului de inspectie fiscala unde se precizeaza faptul ca s-a efectuat ajustare din punct de vedere fiscal, dar prevederile legale enuntate sunt cele care stabilesc estimarea bazei de impunere, respectiv art.67, alin.1 si 2 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, iar Decizia de impunere nr..X./31.07.2009 la temeiul de drept in baza caruia s-a stabilit creanta de .X. lei reprezentand TVA de plata se mentioneaza art.145, alin.2 si art.145, alin.10 si art.138 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal”.

Societatea arata ca organele de inspectie fiscala desemnate sa efectueze reverificarea taxei pe valoarea adaugata, contrar celor mentionate in decizia de reverificare au retinut ca **temei de fapt** “*tranzactiile sub costul de productie in perioada 01.07.2006 -30.11.2006 in relatia cu SC .X.SA si SC .X. SRL, in calitate de persoane afiliate*” si au invocat ca **temei de drept** art.128 alin.(4) lit.d) si art.128 alin.(3) lit.e) din Codul fiscal considerand ca sunt asimilate livrarilor de bunuri cu plata, bunurile constatate lipsa din gestiune si pe cale de consecinta pentru aceste bunuri exista obligatia persoanei impozabile de a colecta TVA.

Astfel, societatea sustine ca “*nici motivul de fapt si nici cel de drept invocat nu se refera la situatia supusa analizei, asupra deductibilitatii TVA aferenta*

intrarilor de materii prime si materiale pentru obtinerea produselor livrate catre partile afiliate .X. SA si SC .X. SRL. In ceea ce priveste tranzactiile cu partile afiliate mentionate organul de inspectie nu face nicio constatare in sensul prevederilor art.19, alin.5 [...]. Astfel ca, nefiind constatari pornind de la subiectul fiscal al tranzactiilor cu parti afiliate organele de inspectie extind controlul asupra analizei pierderilor tehnologice realizate in perioada 01.07.2006 – 05.12.2006, aspect ce nu a facut obiectul verificarii initiale la acest capat de cerere.”

De asemenea, contestatoarea arata ca organele de inspectie fiscala au procedat la o analiza a normelor de consum proprii care includ si pierderile tehnologice pentru care nu se colecteaza TVA, stabilind ca societatea a depasit normele de consum proprii, asimiland aceste depasiri unor livrari invocand ca temei legal art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, dispozitie legala de drept ce nu are nici o legatura cu motivul de fapt.

Societatea considera ca organul de inspectie nu a justificat recalificarea depasirilor normelor de consum in lipsuri in gestiune, astfel ca in mod nelegal si abuziv a stabilit baza impozabila a TVA pentru lipsuri in gestiune, aceste materii prime si materiale fiind evidentiata in contabilitatea societatii cu ocazia receptiei, cat si la darea in consum, fiind semnate de realitatea operatiunii de persoanele responsabile, iar pentru a avea natura juridica a lipsurilor in gestiune ar fi trebuit sa se regaseasca in mod nejustificat in gestiunea societatii in urma inventarelor anuale, aspect nesemnlat de organele de inspectie fiscala.

Societatea sustine de asemenea ca, nu le este opozabila conditionarea deductibilitatii pierderilor tehnologice de includerea lor in norma de consum proprie necesara pentru fabricarea unui produs, pentru ca pct.23 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal a fost introdus prin HG nr.1597/2007, in vigoare de la 01.01.2008, neputand fi aplicat in cazul societatii intrucat pe perioada supusa reverificarii acest text de lege nu era in vigoare, iar legea fiscala nu retroactiveaza.

Societatea considera ca organul de inspectie fiscala trebuia sa stabileasca conform Deciziei nr.75/26.02.2009 doar daca achizitiile de materie prima si materiale s-au efectuat in scopul operatiunilor taxabile ale societatii si nu sa trateze un alt aspect si anume pierderile tehnologice inregistrate in perioada 01.07.2006-05.12.2006 si mai mult de atat sa invoce motiv de drept art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar pentru ca norma de aplicare a acestui articol nu prevedea nimic in legatura cu pierderile tehnologice organul de inspectie fiscala a invocat continutul normei metodologice de aplicare a art.128 alin.(4) lit.d) din acelasi act normativ, fara a face trimitere la aceasta.

De asemenea, contestatoarea invoca in continutul contestatiei si faptul ca baza de impunere stabilita suplimentar inscrisa in Decizia de impunere nr.F-MC nr..X./31.01.2012 in coloana 4 este de **.X. lei**, iar baza de impozitare suplimentara retinuta pentru capatul de cerere pentru care a formulat contestatie, respectiv

tranzactiile cu partile afiliate din continutul deciziei de impunere, pag.9, este de **.X. lei.**

Pentru toate aceste considerente societatea solicita desfiintarea in intregime a actelor administrative fiscale atacate si emiterea unei noi decizii de impunere cu o noua baza de impozitare corespunzatoare pentru sumele necontestate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-X./31.01.2012, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit debite suplimentare in suma totala de **.X. lei** din care:

- .X. lei - taxa pe valoarea adaugata
- .X. lei - majorari de intarziere,

in baza urmatoarelor constatari din Raportul de inspectie fiscala nr. F-X./31.01.2012:

Perioada verificata: 01.07.2006-30.09.2008.

1. Pentru anul 2007 s-a constatat ca in conformitate cu prevederile legale in vigoare pe acest an, potrivit carora optiunea de taxare se exercita de la data depunerii notificarii sau de la o data ulterioara inscrisa in notificare, societatea nu avea dreptul sa isi exercite dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei** inscrisa in facturile emise de catre SC .X.SA reprezentand contravaloarea serviciilor de inchiriere a statiei de apa.

Prin urmare in baza prevederilor art.141 alin.(2) lit.e) si alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu prevederile pct.38 alin.(1) si alin.(3) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G.44/2004 s-a stabilit TVA suplimentara de plata in suma de **.X. lei** aferent careia s-au calculat accesorii in suma totala de **.X. lei.**

2. Cu privire la relatiile comerciale desfasurate in perioada 01.07.2006 – 05.12.2006 cu SC .X. SA si SC .X. SRL, in calitate de persoane, conform Raportului de inspectie fiscala nr..X./31.07.2009 ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./31.07.2009 s-a constatat faptul ca: *"tranzactiile intre SC .X. — .X. SA si cele doua societati afiliate nu corespund conditiilor in care se desfasoara tranzactiile intre companii independente, avand un impact negativ asupra rezultatelor financiare ale SC .X. — .X. SA fapt pentru care organul de inspectie a procedat la ajustarea din punct de vedere fiscal a valorii materiilor prime, materialelor, etc. achizitionate de operatorul economic, pana la nivelul veniturilor obtinute de SC .X. — .X. SA din livrarile catre societatile afiliate SC .X. SRL si SC .X.SA, pe baza stabilirii costului mediu de productie."*

Prin Decizia nr.75/26.02.2010 privind solutionarea contestatiei formulata de SC .X. - .X. SA, emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei de Administrare Fiscala s-a desfiintat partial Decizia de impunere nr.X./31.07.2009 si pentru TV A in suma de .X. lei si accesoriile aferente in suma de .X. lei, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze aceste obligatii fiscale in functie de prevederile legale aplicabile spetei, in vigoare pe perioada verificata.

Ca urmare a reverificarii efectuate in baza Deciziei nr.75/26.02.2010 emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca vanzarile sub costut de productie s-au datorat in principal depasirilor lunare ale normelor de consum stabilite de catre conducerea SC .X. -X. SA, aceste depasiri avand un impact major asupra cresterii costurilor de productie si neacoperirea acestora prin preturile practicate la livrarile efectuate catre cele doua societati afiliate, SC .X.SA si SC .X. SRL.

Organele de inspectie fiscala au procedat la analiza livrarilor efectuate catre SC .X. SA si SC .X. SRL in perioada 01.07.2006 - 05.12.2006 constatand faptul ca in aceasta perioada s-a livrat catre cele doua societati cantitatea totala de **.X. tone** soda grea si usoara, din care .X. tone soda usoara si .X. tone soda grea in timp ce, conform rapoartelor de productie lunare prezentate societatea a produs cantitatea de **.X. tone** soda usoara si grea destinata vanzarii, din care .X. tone soda usoara si .X. tone soda grea.

In baza datelor inscrise in documentele intitulate „*Fisa de cont analitic pentru valori materiale*” cod 14-3-10, intocmite pentru produsele „*soda calcinata usoara*” si „*soda grea monohidrat*”, in baza carora se tine evidenta cantitativ - valorica lunara a produselor finite si a productiei realizate, s-a constatat faptul ca vanzarile din perioada 01.07.2006 - 05.12.2006 au fost efectuate din productia reatizata in aceasta perioada, societatea inregistrand la data de 30.06.2006 un stoc cantitativ de .X. tone soda usoara, respectiv .X. tone soda grea monohidrat, iar la data de 30.11.2006 un stoc de .X. tone soda calcinata usoara, respectiv .X. tone soda calcinata grea.

Astfel, in baza documentelor prezentate de societate, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca produsele finite comercializate intre data de 01.07.2006 si 30.11.2006 au fost obtinute in aceeasi perioada, fapt ce a condus la analiza normelor de consum si a depasirii acestora pe perioada 01.07.2006-30.11.2006.

Din analiza datelor inscrise in situatiile lunare intitulate *Situatia realizarii normelor de consum in luna*, prezentate organelor de inspectie fiscala cu ocazia reverificarii, s-a constatat ca operatorul economic a inregistrat in perioada 01.07.2006 -30.11.2006 depasiri mari ale normelor de consum la produsul intermediar intitulat CSB, semifabricat ce a stat la baza obtinerii produsului finit soda usoara, fapt ce a dus la cresterea costului de productie.

Procesul tehnologic de obtinere a sodei calcinate usoare presupune obtinerea din materiile prime principale saramura si calcar, a produsului semifabricat intitulat CSB, produs din care se obtine soda calcinata usoara si mai apoi din aceasta soda calcinata grea, organele de inspectie fiscala constatand o depasire a normelor de consum in perioada iulie 2006 - noiembrie 2006 pe intregul ciclu de fabricatie al sodei calcinate usoara si grea in valoare totala de .X. lei, situatia lunara a acestor depasiri fiind prezentata in anexa nr. 9 la raportul de inspectie fiscala.

Organele de inspectie fiscala au procedat la analiza comparativa lunara a livrarilor catre SC X .X. SA si SC .X. SRL in perioada 01.07.2006 - 30.11.2006 fata de total productie realizata.

Avand in vedere ponderea detinuta de livrarile efectuate in perioada 01.07.2006 - 05.12.2006 catre SC .X.SA si SC .X. SRL in total livrari, efectuate din stocul existent la data de 30.11.2006, organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea depasirii normelor de consum lunare aferente produselor livrate catre cele doua societati, valoarea acestora fiind in suma totala de .X. lei.

Datorita faptului ca pentru aceste materii prime s-a constatat ca s-a depasit norma de consum proprie, iar societatea nu a prezentat documente din care sa reiasa faptul ca acestea reprezinta pierderi tehnologice stabilite de lege, sau, dupa caz, stabilite de persoana inpozabila in norma proprie de consum, operatiunea de scoatere din gestiune a materiilor prime ce depasesc normele de consum, a fost considerata de organele de inspectie fiscala o operatiune inpozabila in sensul TVA, conform prevederilor art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si competarile ulterioare coroborate cu prevederile art.128 alin.(4) lit.d) din acelasi act normativ.

Astfel, organele de inspectie au procedat la calculul taxei pe valoarea adaugata colectata aferenta depasirii normelor de consum in perioada 01.07-30.11.2006, corespunzator livrarilor de soda calcinata usoara si grea efectuate catre persoanele afiliate SC .X. SA si SC .X. SRL, rezultand astfel o taxa pe valoarea adaugata de colectat suplimentar in suma de .X. lei.

Pentru nevirarea la termenele scadente a debitului reprezentand TVA stabilita suplimentar de plata organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de .X. lei in baza art.120 alin.(7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-.X./31.01.2012, debite suplimentare în suma totala de .X. lei, din care, .X. lei taxa pe valoarea adaugata si .X. lei majorari de intarziere aferente, iar ca baza inpozabila suplimentara, suma de .X. lei.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de societate si de organele de inspectie fiscala, se rețin următoarele:

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata in suma .X. lei si majorari de intarziere aferente in suma .X. lei cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei in conditiile in care exista neconcordanțe între baza de impunere constatata suplimentar prin raportul de inspectie fiscala si baza de impunere stabilita suplimentar prin decizia de impunere si între baza de impunere si debitul stabilit suplimentar la cap.2 pct. 2.1.1 *Obligatii fiscale suplimentare de plata din decizia de impunere contestata.*

In fapt, SC .X. - .X. SA a facut obiectul reverificarii taxei pe valoarea adaugata pe perioada 01.07.2006 – 30.09.2008 conform Deciziei nr.75/26.02.2010 privind solutionarea contestatiei formulata de SC .X. - .X. SA, emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin care s-a dispus desfiintarea partiala a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./31.07.2009 pentru TVA in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei** si efectuarea unei noi verificari a aceleiasi perioade si acelorasi obligatii bugetare tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta, precum si de cele retinute prin aceasta decizie.

Urmare celor dispuse prin Decizia nr.75/26.02.2010 emisa de organele de solutionare a contestatiei formulata de SC .X. - .X. SA impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./31.07.2009, organele de inspectie fiscala din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au efectuat reverificarea SC .X. - .X. SA constatand, conform Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012 ca, societatea datoreaza bugetului de stat TVA suplimentara de plata in suma de **.X. lei** si majorari de intarziere in suma **.X. lei**.

Taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata in suma de .X. lei este formata, conform celor consemnate in Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012, din TVA in suma de **.X. lei** inscrisa in facturile emise de catre SC .X. SA reprezentand contravaloarea serviciilor de inchiriere a statiei de apa pe anul 2007 si TVA in suma de **.X. lei** aferenta depasirii normelor de consum lunare aferente produselor livrate de societatea contestatoare in perioada

01.07.2006 -30.11.2006 catre SC .X.SA si SC .X. SRL, valoarea acestora fiind in suma totala de **.X. lei**.

Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-MC.X./31.01.2012 la cap.2 *Date privind creanta fiscala* pct.2.1.1 *Obligatii fiscale suplimentare de plata*, emisa in baza constatarilor din Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012 organele de inspectie fiscală au stabilit TVA in suma totala de **.X. lei**, coloana 5 din deciziei, dar in coloana 4 din formular *Baza impozabila stabilita suplimentar* s-a completat suma de **.X. lei**.

Prin contestatia formulata SC .X. - .X. SA precizeaza ca, contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-MC.X./31.01.2012 *“pentru TVA stabilita suplimentar in suma de .X. lei si majorari calculate in suma de .X. lei, debit stabilit cu privire la relatiile comerciale desfasurate in perioada 01.07.2006 – 05.12.2006 cu SC .X.SA si SC .X. SRL, in calitate de persoane afiliate si a bazei de impunere stabilita suplimentar de .X. lei pentru TVA”* si solicita admiterea in totalitate a contestatiei si pe cale de consecinta desfiintarea obligatiilor fiscale suplimentare mentionate mai sus si emiterea unei noi decizii de impunere cu o noua baza de impunere corespunzatoare.

In drept, potrivit art.87 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare,

“Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la [art. 43](#). Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la [art. 43](#) alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

La art.205 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca:

“Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

Potrivit art.213 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare,

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-MC.X./31.01.2012 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012 organele de inspectie fiscală au stabilit, conform cap.2 *Date privind creanta fiscala* pct.2.1.1 *Obligatii fiscale suplimentare de plata*, TVA in suma totala de **.X. lei**, coloana 5 din deciziei, dar in coloana 4 din formular *Baza impozabila stabilita suplimentar* s-a completat suma de **.X. lei**, baza de impozitare care nu corespunde debitului in suma totala de **.X.** stabilit suplimentar de plata si care nu se regaseste nici in Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012 si nici la cap.2 pct.2.1.2 *Motivul de fapt* din decizia de impunere contestata.

Prin adresa nr..X./26.04.2012, anexata la dosarul contestatiei organele de inspectie fiscala precizeaza faptul ca *“debitul suplimentar este corect calculat, dar baza de impunere aferenta debitului suplimentar a fost calculata in mod eronat prin inmultirea debitului suplimentar stabilit cu 100 si impartirea rezultatului astfel obtinut la 24 aplicand in mod eronat procentul taxei pe valoarea adaugata de 24% si nu 19% cat era in vigoare in perioada 01.07.2006 – 05.12.2006, astfel baza de impunere aferenta debitului suplimentar este de .X. lei, si nu cum in mod eronat a fost inscris .X. lei baza ce ar corespunde procentului de 24% al taxei pe valoarea adaugata, in vigoare dupa data de 01.07.2010”*.

Se retine ca societatea contesta partial debitul stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-MC.X./31.01.2012 emisa in baza constatarilor din Raportului de inspectie fiscala nr.F-MC.X./31.10.2012, respectiv TVA in suma de **.X. lei** din suma totala de **.X. lei** stabilita suplimentar de plata prin decizia de impunere si baza de impozitare aferenta in suma de **.X. lei**, care inasa nu se regaseste in totalitate si in decizia de impunere contestata potrivit art.87 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata, SC .X. - .X. SA solicita prin contestatia formulata *“desfiintarea obligatiilor fiscale suplimentare ...si emiterea unei noi decizii de impunere cu o noua baza de impunere corespunzatoare”*.

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale invocate se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, care stipuleaza: *„(3) Prin decizie se poate **desființa total sau parțial***

*actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare” coroborate cu prevederile alin.3¹ al aceluiași articol și cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora **”Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”**, se va desființa Decizia privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-.X./31.01.2012, pentru suma totală de **.X. lei** din care **.X. lei** taxa pe valoarea adăugată și **.X. lei** majorări de întârziere aferente în vederea punerii de acord a constatarilor din raportul de inspecție fiscală cu cele din decizia de impunere și a debitelor stabilite suplimentar, cu baza de impunere corespunzătoare, potrivit prevederilor legale în vigoare aplicabile speței.*

La re-verificare vor fi avute în vedere și vor fi analizate și celelalte susțineri ale contestatoarei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, precum și în baza prevederilor legale invocate și în temeiul art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr.F-.X./31.01.2012 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei** - taxa pe valoarea adăugată
- **.X. lei** - majorări de întârziere aferente

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă, să procedeze la reanalizarea obligațiilor fiscale, pe aceeași perioadă și pentru aceleași impozite, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL

X

X